

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Witan

Protokolant: Magdalena Miętus

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 r. w Otwocku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. Z.

przeciwko K. Z. oraz małoletnim I. Z. i Z. Z. (1) reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową B. Z.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego oraz o obniżenie alimentów

1. ustala, że z dniem 1 października 2014 r. wygasł obowiązek alimentacyjny J. Z. wobec jego córki K. Z., ur. (...), ustalony po raz ostatni wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 r. (sygn. III C 416/09);
2. alimenty od J. Z. na rzecz małoletniego I. Z. ur. (...), zasądzone w pkt. 3 wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 r. (sygn. akt III C 416/09) z dniem 1 października 2014 r. obniża z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniego B. Z. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty każdej raty;
3. alimenty od J. Z. na rzecz małoletniej Z. Z. (1) ur. (...), zasądzone w pkt. 3 wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 r. (sygn. akt III C 416/09), z dniem 1 października 2014 r. obniża z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniej B. Z. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty każdej raty;
4. umarza postępowanie w części, o które ograniczono powództwa;
5. nieuiszczone koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

Sygn. akt III RC 366/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 grudnia 2014 r. pełnomocnik J. Z. wniósł o obniżenie alimentów należnych od J. Z. na rzecz jego małoletnich dzieci: I. Z. i Z. Z. (1) z kwoty po 1000 zł miesięcznie na każdego z małoletnich do kwoty po 300 zł miesięcznie na każdego z małoletnich, poczynając od dnia 1 lutego 2014 r. Ponadto wniósł o ustalenie, że z dniem 1 lutego 2014 r. wygasł obowiązek alimentacyjny powoda wobec jego pełnoletniej obecnie córki K. Z. (pozew k. 1 - 8). Na rozprawie w dniu 12 stycznia 2016 r. pełnomocnik powoda zmodyfikował swoje wcześniejsze stanowisko wnosząc o obniżenie alimentów należnych od J. Z. na rzecz jego małoletnich dzieci: I. Z. i Z. Z. (1) z kwoty po 1000 zł miesięcznie na każdego z małoletnich do kwoty po 300 zł miesięcznie na każdego z małoletnich, poczynając od 1 października

2014 r. Jednocześnie wniósł także o ustalenie, że z powyższym dniem wygaś obowiązek alimentacyjny J. Z. wobec jego córki K. Z.. W pozostałym zakresie cofnął powództwo (protokół rozprawy – nagranie płyta CD k. 370).

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych B. Z. wyraziła zgodę na cofnięcie we wskazanym powyżej zakresie oraz wniosła o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Pozwana K. Z. uznała powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dotychczasowy obowiązek alimentacyjny J. Z. wobec jego dzieci został ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie sygn. III RC 416/09, ma mocy którego to orzeczenia Sąd orzekł rozwód pomiędzy B. Z. a J. Z. i jednocześnie zobowiązał J. Z. do łożenia tytułem alimentów na rzecz swoich małoletnich wówczas dzieci: K. Z. ur. (...), I. Z. ur. (...) i Z. Z. (1) ur. (...) kwoty po 1000 zł miesięcznie na każde z dzieci.

W tym czasie J. Z. zamieszkiwał w domu położonym w miejscowości M., stanowiącym współwłasność jego i B. Z.. Powyższa nieruchomość była obciążona kredytem hipotecznym zaciągniętym przez J. i B. Z. w 2003 r. w banku (...) - raty powyższego kredytu w wysokości ok. 850 CHF spłacał J. Z.. Powód posiadał wówczas również mieszkanie o pow. 38 m2 położone w O., na zakup którego zaciągnął kredyt w A. Banku na kwotę 124 000 zł, jak również leasingował samochód marki I..

J. Z. prowadził w tym czasie działalność gospodarczą, w sumie w 2011 r. osiągnął dochód brutto w wysokości ok. 53 000 zł.

W tym czasie B. Z. wraz z dziećmi zamieszkiwała w tym samym domu, co J. Z.. Koszt utrzymania tego domu (media, ogrzewanie, Internet) wynosił około 1000 zł miesięcznie.

B. Z. była wówczas zatrudniona w charakterze koordynatora sprzedaży krajowej i osiągała z tego tytułu dochód w wysokości ok. 2700 zł miesięcznie.

Małoletnia K. Z. uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego w W., I. Z. do szkoły podstawowej w W., zaś Z. Z. (1) do przedszkola w W..

(d. akta sprawy Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie sygn. III C 416/09, umowa kredytu w A. Bank k. 151-156, umowa leasingu operacyjnego k. 104, deklaracja PIT J. Z. za 2011 r. k. 39-41, 45-46).

W 2012 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej J. Z. osiągnął dochód brutto w wysokości ok. 152 900 zł, jednakże w 2013 r. osiągnął dochód jedynie w wysokości 456 zł (d. deklaracja PIT za 2012 r. k. 42-44, deklaracja PIT za 2013 r. k. 18-20). Z uwagi na fakt, że prowadzona przez J. Z. działalność gospodarcza przestała przynosić zyski, z dniem 12 lutego 2014 r. zawiesił on jej wykonywanie. Następnie przez pewien czas, do maja 2015 r. dzierżawił – bez stosownej umowy – restaurację, jednakże z uwagi na stan psychiczny zaprzestał tej działalności i w dniu 18 sierpnia 2014 r. zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. (d. zaświadczenie z PUP k. 214, decyzja k. 21, dane z (...) k. 22).

W dniu 14 października 2014 r. J. Z. podjął próbę samobójczą, po której do 3 grudnia 2014 r. był hospitalizowany psychiatrycznie w Szpitalu (...) w W., a następnie – w okresie od 19 stycznia 2015 r. do 13 marca 2015 r. w Szpitalu (...) w P. z rozpoznaniem choroby afektywnej dwubiegunowej (d. karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 38, skierowanie k. 82, karta informacyjna k. 167, zaświadczenie o stanie zdrowia k. 180).

W dniu 19 czerwca 2015 r. lekarz orzecznik ZUS uznał, że powód w okresie od 14 października 2014 r. do 30 czerwca 2016 r. jest całkowicie niezdolny do pracy, zaś decyzją z dnia 6 lipca 2015 r. ZUS przyznał J. Z. rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 1107, 14 zł (d. decyzja ZUS k. 210-212, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 213). Z

kolei w dniu 2 grudnia 2015 r. J. Z. został uznany za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym (d. orzeczenie o niepełnosprawności k. 348).

W chwili obecnej J. Z. w dalszym ciągu zamieszkuje w domu położonym w M., stanowiącym współwłasność jego i jego byłej żony B. Z. (wartość tej nieruchomości to ok. 700-800 tys zł). Z uwagi na nieosiągnięcie w 2013 r. i w 2014 r. odpowiednich środków finansowych pozwalających na opłacenie należności powód posiada liczne długi: z tytułu rozwiązanych umów leasingowych posiada zadłużenie w (...) S.A. w kwocie (bez odsetek i kosztów procesu) 13 740 zł (zadłużenie to obciąża także B. Z., albowiem jest ona poręczycielem weksla wystawionego przez J. Z. przy zawieraniu umowy leasingu), zaś w (...) S.A. w kwocie 57 561 zł. Nadto posiada on zadłużenie w ZUS z tytułu nieopłaconych składek w kwocie ok. 4500 zł, a także wobec (...) S.A. – w kwocie ok. 2900 zł, wobec (...) sp. z o.o. S.K.A. – w kwocie ok. 2800 zł, oraz wobec (...) S.A. – w kwocie łącznej ok. 7500 zł. Nadto J. Z. posiada zadłużenie w opłatach za wodę w wysokości ok. 260 zł, za gaz w kwocie ok. 3 620 zł, zaś z powodu zaległości w opłatach za prąd zakład energetyczny zdemontował mu licznik – w chwili obecnej dysponuje energią elektryczną dzięki połączeniu z siecią jego siostry (zaległe rachunki za prąd dostarczony do domu, w którym zamieszkuje powód, w kwocie ok. 1500 zł zmuszona była zapłacić, wobec wszczęcia wobec niej postępowania egzekucyjnego – B. Z.) (d. potwierdzenie sald k. 320, nakaz zapłaty k. 321, pozew o zapłatę i nakaz zapłaty k. 322-325, pozew o zapłatę i nakaz zapłaty k. 326-328, wezwanie do zapłaty k. 329, 330, 332; zaświadczenie o wysokości zadłużenia k. 331, informacja o wszczęciu windykacji sądowej k. 333, pismo z ZUS k. 384, wezwania do podstawienia ruchomości k. 335-336; faktury k. 337, 339, 340, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 338, upomnienie k. 341, zajęcie wynagrodzenia B. Z. wraz z nakazem zapłaty k. 220-221, zeznania powoda k. 306-309 i nagranie - płyta CD k. 368).

Wobec zaległości w spłacie rat kredytu zaciągniętego na zakup mieszkania położonego w O. (miesięczna wysokość tych rat to kwota ok. 1320 zł) (...) Bank S.A. wszczął wobec J. Z. postępowanie egzekucyjne celem wyegzekwowania kwoty ponad 90 000 zł (w sprawie tej koszty egzekucyjne wynoszą ponadto 19.000 zł) (d. zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 319, harmonogram spłaty kredytu k. 24).

Nadto J. Z. posiada wraz z byłą żoną B. Z. kredyt w banku (...) zaciągnięty na wybudowanie domu w miejscowości M., przy czym do spłaty pozostał kapitał w wysokości ok. 67 000 CHF. Raty za ten kredyt spłacał początkowo – do końca 2013 r. powód, a następnie B. Z.. Obecnie, od około 3 miesięcy, raty za powyższy kredyt (wysokości obecnie ok. 660 CHF miesięcznie) nie są uiszczane. (d. zeznania B. Z. nagranie - płyta CD k. 368).

Pod koniec 2014 r. J. Z. proponował B. Z. (zamieszkującej wraz z dziećmi w mieszkaniu na ul. (...) w O., zakupionym przez J. Z. w 2010 r.), aby ta przeprowadziła się do ich wspólnego domu w M., co umożliwiłoby sprzedaż w/w mieszkania i uzyskanie środków, które można byłoby przeznaczyć na spłatę licznych zadłużeń J. Z..

B. Z. nie zgodziła się na zaproponowane rozwiązanie, zaproponowała jednak, że umożliwi sprzedaż tego mieszkania cofając wniosek o egzekucję z w/w mieszkania zaległych alimentów (w księdze wieczystej znajdowała się informacja o wszczęciu egzekucji z w/w mieszkania) pod warunkiem podpisania przez J. Z. aktu notarialnego, w którym powód zobowiązywałby się m.in. do spłaty 64 % kredytu zaciągniętego przez nich na budowę domu w M.. J. Z. nie wyraził na powyższe zgody i w dniu 2 stycznia 2015 r. dokonał przeniesienia własności w/w mieszkania na swoją siostrę M. T. w zamian za zwolnienie się wobec siostry z długu, którym – w myśl podpisanej umowy – miało być, wynikające z zawartej z M. T. w czerwcu 2013 r. ustnej umowy przedwstępnej sprzedaży samochodu marki R. (...), zobowiązanie do zwrotu zaliczki w kwocie 20 000 zł, uiszczonej przez M. T. na poczet ceny zakupu od powoda w/w samochodu. W styczniu 2015 r. do księgi wieczystej w/w lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w O. została także wpisana informacja o zawarciu w dniu 13 listopada 2010 r. przez J. C. (działającego z upoważnienia J. Z.) z S. C. (aktualną partnerką powoda) umowy dzierżawy na okres 30 lat w/w lokalu mieszkalnego, z tytułu której to umowy czynsz dzierżawny w wysokości 130 tys zł. miał zostać z góry opłacony. Faktycznie jednak ani w 2010 r. nie doszło do zawarcia umowy dzierżawy w/w mieszkania, ani też w 2013 r. powód nie zawarł z siostrą przedwstępnej umowy kupna - sprzedaży samochodu R. (...), zaś przeniesienie własności powyższego mieszkania oraz wpis do księgi wieczystej tegoż lokalu informacji o umowie dzierżawy miał na celu utrudnienie przeprowadzenia egzekucji z tegoż lokalu (d. umowa przeniesienia

własności nieruchomości k. 312-317, odpis z księgi wieczystej k. 277-285, zeznania M. T. k. 232-233, zeznania powoda (k. 306-309, nagranie płyta CD k. 368), zeznania B. Z. k. 368).

Obecnie J. Z. osiąga dochód jedynie z renty w wysokości 1107 zł. W utrzymaniu pomaga mu jego partnerka – S. C., jak również jego matka (która spłaca zadłużenie za wodę powoda i pomaga mu w zapewnieniu wyżywienia) i siostra (z sieci elektrycznej której korzysta). Powód na leki wydaje ok. 100 zł miesięcznie. Z małoletnimi pozwanymi I. Z. i Z. Z. (1) powód ma regularny kontakt – zabiera ich do siebie na dwa weekendy w miesiącu, a ponadto ferie wakacje i w święta (d. potwierdzenia przelewu k. 127-144, zeznania M. T. k. 232-233, zeznania powoda k. 306-309, nagranie – płyta CD k. 368, zeznania B. Z. nagranie – płyta CD k. 368).

Matka J. J. (2) Z. usiłuje w chwili obecnej doprowadzić do unieważnienia aktu notarialnego, na mocy którego jej mąż – W. Z. przeniósł własność nieruchomości położonej w M. (na której J. Z. i B. Z. postawili następnie dom), argumentując, że nie była ona stroną w/w umowy przeniesienia własności nieruchomości, pomimo, iż była współwłaścicielem tejże nieruchomości (d. zeznania powoda – nagranie płyta CD k. 368, odpis pisma procesowego w sprawie sygn. I Ns 448/15).

B. Z. wraz z małoletnimi dziećmi – I. (l. 14) i Z. (l. 8), a także pełnoletnią córką K. (l. 21) zamieszkuje w chwili obecnej w mieszkaniu, położonym w O. (będącym przedmiotem umowy przeniesienia własności nieruchomości w zamian za zwolnienie z długu zawartej w dniu 2 stycznia 2015 r. przez powoda i jego siostrę). Na koszt utrzymania tego mieszkania składają się: czynsz w kwocie 400 zł miesięcznie, opłata za prąd w kwocie 100 zł miesięcznie, opłata za gaz w kwocie ok. 340 zł za dwa miesiące. Ponadto co pół roku B. Z. uiszcza jeszcze wyrównanie za wodę w wysokości ok. 600 zł.

Małoletni I. Z. uczęszcza obecnie do II klasy gimnazjum. Miesięczny koszt jego utrzymania (bez uwzględnienia udziału małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania) to ok. 1500 zł. Na kwotę tę składają się: wydatki na wyżywienie małoletniego – ok. 600 zł miesięcznie (B. Z. jest zwolniona z opłaty za obiady szkolne, na które uczęszcza małoletni), koszt ubezpieczenia, składek i wycieczek szkolnych - ok. 150 zł miesięcznie, koszt wyprawki szkolnej dla małoletniego – ok. 1000 zł rocznie, koszt zajęć z szybkiego czytania i efektywnego uczenia się – 1600 zł rocznie, koszt odzieży i obuwia dla małoletniego pozwanego - ok. 200 zł miesięcznie, a nadto wydatki na kieszonkowe dla I. Z. i jego wyjścia z kolegami – ok. 150 zł miesięcznie, jak również wydatki za telefon małoletniego I. (koszt Internetu i połączeń telefonicznych dla B., K. i I. Z. (pakiet) to łącznie 200 zł miesięcznie) oraz na jego wypoczynek zimowy i letni. (d. zeznania B. Z. – nagranie płyta CD k. 368).

Małoletnia Z. Z. (1) w chwili obecnej uczęszcza do II klasy szkoły podstawowej nr (...) w O.. Na koszty jej utrzymania składają się: koszt jej wyżywienia w domu to ok. 400-450 zł miesięcznie, koszt obiadów szkolnych – ok. 55 zł miesięcznie, wydatki na zajęcia taneczne – 170 zł miesięcznie, składki i wycieczki szkolne – ok. 120 zł miesięcznie, wydatki na materiały i przybory szkolne – ok. 80 zł miesięcznie, koszt ubrania – ok. 100 zł miesięcznie, koszt wypoczynku – w 2015 r. B. Z. wraz z małoletnimi dziećmi była w Gruzji – łączny koszt wyjazdu wyniósł ok. 2500 zł. Ponadto Z. i I. Z. wymagają leczenia dentystrycznego, jednakże w chwili obecnej B. Z. nie stać na sfinansowanie tego leczenia.

B. Z. pracuje obecnie w spółce (...) sp. z o.o. na stanowisku agenta obsługi kasjerskiej – kasjer biletowy, gdzie zarabia ok. 4000 zł miesięcznie (łącznie z premiami). Pracodawca ponadto wspiera B. Z. udzielając jej pomocy finansowej, zapomóg – m.in. wspomógł finansowo wyjazd B. Z. wraz z dziećmi do Gruzji.

B. Z. posiada samochód marki A. (...) z 1995 r. – na paliwo wydaje ok. 500 zł miesięcznie. Uczęszcza ona także na studia psychologiczne – ich miesięczny koszt to 900 zł miesięcznie, przy czym B. Z. płaci jedynie 400 zł, albowiem z pozostałej części opłat została zwolniona.

B. Z. posiada wspólnie z byłym mężem zadłużenie hipoteczne w banku (...) w kwocie ok. 67 000 CHF. W okresie od wiosny 2014 r. do jesieni 2015 r. spłacała miesięczne raty tego kredytu (ostatnio w kwocie 660 CHF). Nadto przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów jako poręczyciel weksła wystawionego przez powoda jest

dłużnikiem (wspólnie ze swoim byłym mężem) wobec firmy (...) S.A. – łączna kwota w/w zadłużenia wynosi obecnie (wraz z kosztami procesu i odsetkami) ok. 20.000 zł – zgodnie z porozumieniem zawartym przez B. Z. z wierzycielem spłaca ona powyższą kwotę miesięcznych ratach w wysokości 805 zł (d. zeznania B. Z. nagranie – płyta CD k. 368, pismo z (...) S.A. - k. 350).

Pozwana K. Z. w chwili obecnej ma 21 lat i jest zatrudniona – na podstawie umowy zlecenia - w firmie (...) S.C., gdzie zarabia obecnie (od stycznia 2016 r.) ok. 2700 zł miesięcznie. Mieszka ona wspólnie ze swoją matką i dokłada się jej do kosztów wspólnego gospodarstwa domowego. Pozwana studiuje psychologię na (...) i z tego tytułu opłaca czesne w wysokości 830 zł na miesiąc. Na dojazdy do szkoły i pracy wydaje ok. 130 zł miesięcznie. Na ubrania i kosmetyki wydaje ok. 300 zł miesięcznie, zaś na tabletki hormonalne ok. 60 zł miesięcznie (d. zeznania K. Z. - nagranie płyta CD k. 368).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następującego materiału dowodowego: zeznań świadka M. T. (k. 222-223), zeznań powoda (k. 306-309, nagranie – płyta CD k. 368) oraz pozwanej K. Z. (nagranie – płyta CD k. 368) i przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych B. Z. (nagranie – płyta CD k. 368), a także dowodów z dokumentów w postaci: odpisów skróconych aktów urodzenia (k. 11-12), powiadomienia o wpisie do rejestru dłużów (k. 17), deklaracji PIT powoda (k. 18-20, 39-46, 215-217), decyzji PUP (k. 21), wydruku z (...) (k. 22, 218), wezwania z A. Banku (k. 23), harmonogramu spłaty kredytu (k. 24), odpis wyroku w sprawie III C 416/09 (k. 25 - 26), faktur VAT (k. 27), wezwania do zapłaty (k. 28, 32, 34, 35), harmonogramu spłaty kredytu hipotecznego (k. 29-31), pisma z (...) (k. 33), CV (k. 36), pisma z ZUS (k. 37), dokumentacji medycznej powoda (k. 38, 167, 180-181), odpisu księgi wieczystej (k. 47-59), pisma komornika (k. 80), zaświadczenia lekarskiego (k. 81), skierowania do szpitala psychiatrycznego (k. 82), harmonogramu czasu pracy B. Z. (k. 98-103), umowy leasingu operacyjnego (k. 104), wydruków ze strony www (k. 105), zaświadczeń lekarskich (k. 111, 145), potwierdzeń przelewów (k. 127-144), wezwania z (...) S.A. (k. 146), umowy sprzedaży nieruchomości (k. 147-150), umowy kredytu hipotecznego z A. Banku (k. 151-156), decyzji ZUS (k. 210-212), orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (k. 213), zaświadczenia z PUP (k. 214), zajęcia wynagrodzenia B. Z. wraz z nakazem zapłaty (k. 220-221), pisma z Banku (...) (k. 222), wydruku z poczty e-mail (k. 223), wniosków o udzielenie pomocy (k. 224-226), zaświadczenia dot. wynagrodzeń k. 227, deklaracji PIT K. Z. (k. 228-229), pozwu o zapłatę w postępowaniu nakazowym (k. 236 - 238), deklaracji PIT B. Z. (k. 239-244), zaświadczenia o zarobkach (k. 245), potwierdzenia przelewów (k. 246), kopii paragonów (k. 249-263), odpisu księgi wieczystej (k. 277- 285), potwierdzeń przelewu (k. 286), zaświadczenia (k. 287), wydruku z poczty e-mail (k. 288-290), odpisu pisma w sprawie I Ns 448/15 (k.291-295), odpisu orzeczenia w sprawie V Cz 3238/15 (k. 296-297), potwierdzenia odbioru korespondencji (k. 298), potwierdzenia przelewu (k. 299), paragonów (k. 300-304), umowy przeniesienia własności nieruchomości (k. 312-317), wniosku (k. 318), zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji (k. 319), potwierdzenia sald (k.320), nakazu zapłaty (k. 321), pozwu o zapłatę i nakazu zapłaty (k. 322-325), pozwu o zapłatę i nakazu zapłaty (k. 326-328), wezwania do zapłaty (k. 329, 330, 332) zaświadczenia o wysokości zadłużenia (k. 331), informacji o wszczęciu windykacji sądowej (k. 333), pisma z ZUS (k. 384), wezwań do przedstawienia ruchomości (k. 335-336), faktur (k. 337, 339, 340), zawiadomienia o wszczęciu egzekucji (k. 338), upomnienia (k. 341), orzeczenia o stopniu niepełnosprawności (k. 348-349), pisma z (...) (k. 350), pokwitowań (k. 351), potwierdzeń odbioru (k. 352-355), kopii umowy dzierżawy wraz z pełnomocnictwem (k. 356-359), kopii aktu zgonu (k. 360).

Sąd dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. T., a także zeznania stron – B. Z. i K. Z.. Sąd uznał także w przeważającej mierze za wiarygodne zeznania powoda. Sąd odmówił waloru wiarygodności jedynie tej części zeznań powoda, z których wynika, że w 2010 r. wydzierżawił on S. C. na okres 30 lat mieszkanie położone przy ul. (...) w O. (w którym od 2012 r. mieszka B. Z.) oraz, że w styczniu 2015 r. przeniósł własność w/w mieszkania na rzecz swojej siostry M. T. z uwagi na posiadanie wobec niej zadłużenia w wysokości ponad 30 000 zł. i chęć wynagrodzenia jej wcześniej wyrządzonej krzywdy. W ocenie Sądu w rzeczywistości w 2010 r. nie doszło do zawarcia umowy dzierżawy przedmiotowego mieszkania przez S. C.. Po pierwsze zwrócić należy uwagę na fakt, że informacja o zawarciu powyższej umowy w księdze wieczystej ujawniona zastała dopiero w styczniu 2015 r., a więc po ponad 4 latach po dniu, w którym umowa ta miała zostać zawarta. Co więcej, wpis w księdze wieczystej o powyższej umowie pojawił się dopiero po tym, jak skutek postawy B. Z. (która odmówiła przeprowadzenia się wraz z dziećmi do M. i doprowadziła do wpisu w

księdze wieczystej powyższego lokalu informacji o wszczęciu egzekucji z tej nieruchomości) S. C. nie zawarła umowy kupna – sprzedaży w/w nieruchomości. Po drugie, przedmiotowa umowa dzierżawy miała zostać zawarta na okres 30 lat, przy czym S. C. miała z góry uiścić czynsz dzierżawny w kwocie 130 tys zł, a pomimo to w ogóle nie korzystała z przedmiotowego lokalu i nie czerpała żadnych korzyści z jego dzierżawy - od 2012 r. w lokalu tym zamieszkiwała B. Z. wraz z dziećmi, przy czym ani były mąż ani S. C. nie informowali jej przed 2015 r. o zawarciu w/w umowy dzierżawy. Wreszcie po trzecie zauważyć należy, iż osoba, która miała zawrzeć przedmiotową umowę w imieniu J. J. (1) C., zmarła w 2011 r., zaś druga strona tej umowy – S. C. jest obecnie partnerką życiową J. Z..

Z powyższych względów Sąd uznał także, że przedstawiona (w kopii) umowa dzierżawy w/w mieszkania w rzeczywistości nie została zawarta w 2010 r.

Jak wskazano powyżej Sąd nie dał także wiary zeznaniom powoda w części, z jakiej wynika z nich, że w 2013 r. zawarł on umowę pożyczki ze swoją siostrą M. T., która to umowa skutkowałą następnie przeniesieniem przez J. Z. w dniu 2 stycznia 2015 r. własności mieszkania położonego przy ul. (...) w O. na M. T. celem zwolnienia się przez powoda z długu wynikającego z powyższej umowy. Wskazać należy, iż z zeznań J. Z. wynika, że zawarł on z siostrą umowę pożyczki na kwotę ponad 30.000 zł. Z umowy z dnia 2 stycznia 2015 r. wynika z kolei, iż powód przeniósł na siostrę własność mieszkania w zamian za zwolnienie z długu wynikającego z wpłaty przez siostrę zaliczki (w kwocie 20 000 zł) na poczet ceny zakupu od J. Z. samochodu marki R.. Z kolei sama M. T. w swych zeznaniach składanych w lipcu 2015 r. w żaden sposób nie wspominała o przekazaniu bratu kwoty 20 000 zł czy też 30 000 (z zeznań tych wynika zresztą, że wraz z mężem dysponuje ona, na utrzymanie 5 – cio osobowej rodziny kwotą niespełna 4000 zł miesięcznie), co więcej, zeznała ona, że mieszkanie położone na ul. (...) w O. jest mieszkaniem jej brata, nie posiadała ona również żadnych bliższych informacji o zadłużeniu hipotecznym tego mieszkania. Powyższe okoliczności wskazują, w ocenie Sądu, iż w rzeczywistości J. Z. nie posiadał wobec swojej siostry zadłużenia w kwocie 20 000 zł czy też 30.000 zł, zaś pojawienie się informacji o istnieniu tegoż rzekomego zadłużenia miało uzasadnić przeniesienie przez J. Z. własności przedmiotowego lokalu na siostrę – zauważyć należy, iż zawarcie umowy przeniesienia własności w/w mieszkania w zamian za zwolnienie z długu nastąpiło tuż po tym, jak wskutek postawy B. Z. S. C. nie zawarła umowy kupna – sprzedaży tejże nieruchomości.

W ocenie Sądu działania polegające na przeniesieniu własności mieszkania położonego przy ul. (...) w O. z powoda na M. T. jak również wpis do księgi wieczystej w/w nieruchomości informacji o zawarciu umowy dzierżawy przedmiotowej nieruchomości miały przede wszystkim na celu utrudnienie przeprowadzenia egzekucji z tejże nieruchomości.

W pozostałym zakresie zeznania powoda Sąd uznał za wiarygodne. Za wiarygodne Sąd uznał także pozostałe (poza umową dzierżawy datowaną na dzień 13 listopada 2010 r.) przedstawione przez strony dokumenty, albowiem były one zbieżne i spójne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym o charakterze osobowym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują w każdym razie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona się znajduje. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86).

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego też w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 kro). Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana

stosunków w rozumieniu wyżej wskazanego przepisu, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i możliwości mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków, powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (uzasadnienie to tezy VII uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 kro rozumie się więc istotne zmniejszenie lub zwiększenie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego albo też istotne zwiększenie lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (tak np. T. Domińczyk, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. K. Piaseckiego, LexisNexis 2005 str. 839).

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, że pozwana K. Z. od dnia 1 października 2014 r. jest w stanie utrzymać się samodzielnie. K. Z. pracuje od stycznia 2014 r., w chwili obecnej zarabia 2700 zł netto miesięcznie (wcześniej zarabiała kwotę mniejszą, ok. 2200 zł miesięcznie). W ocenie Sądu nawet poprzednie zarobki pozwanej – tj. ok. 2200 zł miesięcznie, pozwalały pozwanej na samodzielne utrzymanie się, zwłaszcza mając na uwadze fakt, że pozwana prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z matką i jest osobą zdrową. Ponadto zwrócić należy uwagę na fakt, że pozwana K. Z. uznała powództwo swego ojca, zgodnie zaś z art. 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Mając na uwadze wiek pozwanej, jej stan zdrowia i poziom zarobków w ocenie Sądu dokonane przez K. Z. uznanie powództwa nie jest sprzeczne z prawem ani z zasadami współżycia społecznego.

Z uwagi na powyższe Sąd ustalił, że z dniem 1 października 2014 r. wygasł obowiązek alimentacyjny J. Z. wobec jego córki K. Z..

Odnosząc się do powództwa o zmniejszenie alimentów na rzecz małoletnich: Z. Z. (1) i I. Z. wskazać należy, iż niewątpliwie od czasu poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów na rzecz w/w małoletnich, tj. od dnia 20 lipca 2011 r., koszty zaspokojenia ich usprawiedliwionych potrzeb, z uwagi na naturalny rozwój małoletnich i pewną inflację, jaka miała od 2011 r., wzrosły i wynoszą obecnie odpowiednio (bez kosztów zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych małoletnich pozwanych oraz kosztów ich leczenia dentystrycznego) – ok. 1500 zł w stosunku do I. Z. i ok. 1100 zł w stosunku do Z. Z. (1).

Wzrostowi usprawiedliwionych potrzeb małoletnich pozwanych towarzyszy jednocześnie, w ocenie Sądu, wzrost możliwości zarobkowych ich matki B. Z.. Z uwagi na rosnące doświadczenie zawodowe B. Z., podnoszenie przez nią poziomu wykształcenia, jak również osiągnięcie przez nią obecne dochody, uznać należy, iż jej możliwości zarobkowe, rozumiane jako środki pieniężne, które osoba może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych, wzrosły od czasu wyroku rozwodowego w sprawie sygn. III C 416/09 z kwoty ok. 2700 zł miesięcznie do kwoty ok. 3500-4000 zł.

Z kolei możliwości zarobkowe i majątkowe powoda J. Z. w ocenie Sądu znacząco spadły. W czasie orzekania w sprawie sygn. III C 416/09 J. Z. był osobą aktywną zawodowo, prowadził działalność gospodarczą i osiągał dochody w wysokości kilku tysięcy złotych miesięcznie (w 2011 r. osiągnął roczny dochód w wysokości ponad 50.000 zł, w kolejnym roku jego dochód był prawie trzykrotnie większy). Obecnie powód (od dnia 14 października 2014 r.) jest całkowicie niezdolny do pracy, a jego jedynym dochodem jest renta z tytułu niezdolności do pracy w wysokości ok. 1100 zł netto.

Wprawdzie zgodnie art. 136 kro (w myśl którego „jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych”) Sąd, przy dokonywaniu oceny możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, nie uwzględnił przeniesienia przez powoda własności mieszkania położonego przy ul. (...) w O. na jego siostrę (w ocenie Sądu powód przenosząc własność

w/w lokalu na M. T. w zamian za zwolnienie z długu, który zdaniem Sądu w rzeczywistości nie istniał, dopuścił do utraty przez powoda przysługującego mu prawa majątkowego), tym niemniej nawet przy założeniu, że J. Z. w dalszym ciągu dysponuje prawem własności w/w mieszkania, mając na uwadze zadłużenie hipoteczne w/w lokalu, a także zadłużenie powoda z tytułu zawartych umów leasingowych, zadłużenie za media i w firmie ubezpieczeniowej, kwota uzyskana ze sprzedaży w/w lokalu pozwoliłaby ewentualnie co najwyżej na spłatę większości zadłużenia powoda (nie uwzględniając oczywiście wspólnego z B. Z. kredytu hipotecznego w banku (...)) – dzięki czemu dochody z renty mógłby on w całości na utrzymanie siebie i swojej rodziny, jednakże nie doprowadziłyby do uzyskania przez J. Z. wolnych środków, które mógłby on przeznaczyć na bieżące alimentowanie swoich małoletnich dzieci.

Podnieść należy, iż J. Z. jest również (wspólnie z B. Z.) współwłaścicielem zabudowanej nieruchomości położonej w M., o wartości ok. 700-800 tys. zł. Wobec faktu, że w/w nieruchomość obciążona jest jednak hipoteką na rzecz banku (...), a zwłaszcza mając na uwadze, że w chwili obecnej matka powoda podejmuje działania prawne w celu unieważnienia umowy przenoszącej własność tej nieruchomości z ojca powoda na powoda i B. Z., obecnie nie istnieje realna możliwość sprzedaży przedmiotowej nieruchomości celem uzyskania wolnych środków, które powód mógłby przeznaczyć na rzecz dzieci.

W rezultacie, w ocenie Sądu przyjąć należy, iż poczynając od października 2014 r. (a więc od momentu, w którym J. Z. stał się osobą niezdolną do pracy) poziom środków, jakimi powód realnie mógł i obecnie może (przy zachowaniu należytej staranności) dysponować na utrzymanie siebie i swoich dzieci, równy jest wysokości otrzymywanej obecnie przez powoda renty z tytułu niezdolności do pracy, czyli kwocie ok. 1100 zł miesięcznie (przedmiotowa renta została wprawdzie przyznana powodowi dopiero od 1 maja 2015 r., jednakże wynika to z faktu, iż dopiero w maju 2015 r. – a więc po ponad pół roku od utraty zdolności do pracy – powód złożył stosowny wniosek o przyznanie świadczenia rentowego). W tej sytuacji, mając na uwadze, iż po uiszczeniu świadczeń alimentacyjnych powodowi winna pozostać pewna kwota na zaspokojenia jego podstawowych potrzeb, takich jak wyżywienie, leczenie, ubranie, media, ogrzanie mieszkania, w ocenie Sądu alimenty należne od powoda na rzecz jego małoletnich dzieci: Z. i I. Z. winny być obniżone, poczynając od dnia 1 października 2014 r., do kwoty po 300 zł miesięcznie na każde z dzieci, tj. do łącznej kwoty po 600 zł miesięcznie. Alimenty w wyższej kwocie przekraczałyby możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, stanowiące górną granicę świadczeń alimentacyjnych.

Z uwagi na powyższe Sąd uwzględnił powództwo J. Z. i obniżył alimenty na rzecz Z. Z. (1) i I. Z. z kwoty po 1000 zł miesięcznie na każdego z małoletnich do kwoty po 300 zł miesięcznie na każde z dzieci, poczynając od dnia 1 października 2014 r.

Wobec zaś faktu, iż powód w części (w zakresie obniżenia świadczeń alimentacyjnych na rzecz I. Z. i Z. Z. (1) w okresie od 1 lutego 2014 r. do 30 września 2014r., oraz w zakresie ustalenia, że obowiązek alimentacyjny powoda wobec jego córki K. Z. nie istniał także w okresie od 1 lutego 2014 r. do 30 września 2014 r.) cofnął powództwo, na co pozwani wyrazili zgodę, Sąd, na podstawie art. 355 § 1 kpc umorzył postępowanie w części, o które ograniczono powództwa.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc.